

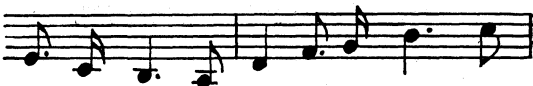
Sæterjentens søndag.

På solen jeg ser, det lider alt frem

snart er det ved høi-messe ti-de O den

som en stund fik øns-ke sig hjem blandt

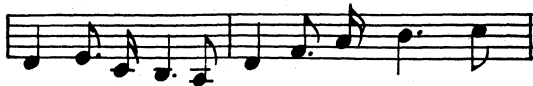
folk som på kir-ke-vej skride! Når

solskiven sti-ger lidt så den står der

midt o-ver skaret i kammen, da

ved jeg i da-len klokkerne går, da

ringer fra tår - net det sam - men.

2. Det nytter ei stort, at tage sin bog, og synge i heien sin salme. Mit loft er höit og her er det dog, som tonerne blegne og falme. O den som i dag fik blande sin röst med hans og de övriges stemme. Gud give at snart det lakked mot höst, Gud give, jeg atter var hjemme!